

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 13.000

Letna inozemstvo . . . » 18.000

Letna inozemstvo, USA dol. 25

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXII. - Štev. 27 (1610)

Gorica - četrtek 3. julija 1980 - Trst

Posamezna številka lir 300

Neupravičeno pohujšanje nad Cerkvijo

Znova sem bral v slovenskem verskem tedniku trditve, da je odpad delavstva od Cerkve v preteklem stoletju škandal za Cerkev. To se pravi, naj bi bila Cerkev kriva, ker so danes delavske množice tako odtujene vsaki vernosti. To trditve prenašajo nekateri tudi na slovensko Cerkev, češ tudi na Slovenskem je Cerkev sama kriva, če Slovenci niso več verni, kot so bili.

Takšna kategorična trditve se mi zdi opravičevanje samih sebe. Pomeni metati lastno krivdo na druge. Kristjani bi se radi opravičili, pa mečemo krivdo na Cerkev, na to Kristusovo ustanovo, namesto na same sebe. Pozabljamo namreč, da Cerkev, to niso kristjani v Franciji ali Nemčiji ali na Slovenskem, Cerkev smo vsi, ki smo krščeni in verujemo v Kristusa.

Zato je Cerkev vesoljna in se ne more istovetiti z enim narodom ali eno deželo, pa naj bo ta narod še tako vpliven ali bogat. Cerkev kot Kristusova ustanova je poklicana, da vodi ljudi k zveličanju. To je njeno poslanstvo.

Kako jo ljudje v posameznih deželah poslušajo ali ne, kako njeni člani v posameznih državah in v posameznih političnih sistemih skrbijo za to poslanstvo, je pa različno od dežele do dežele in od dobe do dobe. O tem priča zgodovina Cerkve v posameznih krščanskih deželah.

Odpad delavstva od vere, to je prehod delavskega stanu od vernosti k nevernosti ni zajel Cerkve kot takšne, temveč nekatero deželo. V Evropi zlasti Francijo, Nemčijo, Italijo, Avstrijo. Toda te dežele niso Cerkev, ampak samo del Cerkve. Zato bi se morali vprašati, kaj je bilo v teh in drugih deželah narobe, da je do takega pojava prišlo, to se pravi, v čem je bila napaka pri kristjanih in pri cerkvenem vodstvu v teh deželah.

Cerkev kot taka ni tega kriva, saj npr. v ZDA niso doživeli množičnega odpada od vernosti pri delavskih množicah kot v starem svetu. In vendar nihče ne bo trdil, da tam ni delavskega stanu. Zlasti delavci katoliške vere v Ameriki so še vedno Cerkvi zvesti. Tudi slovenski delavci. Kapitalizem sam in dejstvo, da nekdo dela v tovarni, torej še ni razlog, da mora kdo postati neveren.

CERKEV JE BILA PREVEČ VEZANA NA DRŽAVO

O tem dejstvu sem večkrat razmišljal in ugibal, kaj imajo in so imeli v Ameriki, da v Evropi nimamo ali nismo imeli. Zdi se mi, da tisto, česar nimamo in nismo imeli, je svoboda Cerkve. Pod to besedo mislim na odnos med Cerkvijo in državo. V Evropi, tudi tam, kjer pravimo, da je Cerkev svobodna, npr. v Italiji, je kljub temu vezana na državo in država zavezuje Cerkev.

Od cesarja Konstantina dalje je resnica, da je bilo krščanstvo povezano z državo in država s krščanstvom. Tako imenovane »krščanske« države so bile sicer Cerkvi v navidezno oporo, v resnici pa so pogojevale njeno dejavnost, da ni bila dejansko svobodna. Poleg tega se je pri državnih oblasteh ustvarila miselnost, da imajo nekatere pravice vtikati se v vernost svojih državljanov.

Ta miselnost je v preteklem stoletju prešla na politične stranke, ko so uvedli astavne demokracije. Stranke so bile namreč predvsem ideološko opredeljene: ni jim šlo samo za vodstvo države in za njihov politični program, temveč tudi za določeno ideologijo. In ta je bila proticerkvena pri liberalnih in je postala protiverška pri socialističnih strankah. Nasproti temu pojavu so se tudi katoličani organizirali v svoje »katoliške« stranke. Na ta način se je Cerkev, hočeš nočeš, znova politično zavezala in zapravila del svoje svobode.

Delavske množice, zajete v te politične in ideološke opredelitve, v katere je bila zajeta tudi Cerkev, so menile, da v Kristusovi Cerkvi svoje dežele nimajo več maste, ampak bolj dekle političnih in gospodarskih interesov določenih strank in sku-

pin. Poleg tega so njih strankarske in sindikalne organizacije izvajale na delavce vsakovrsten pritisk, če so hoteli ostati verni. Ali se bomo čudili, če so se v takšnih razmerah odtujili vsaki veri, ne samo katoliški Cerkvi?

Nevernost delavskih množic zato ni škandal za Cerkev, temveč je le posledica zgodovinskih okoliščin, ki je v njih živela Cerkev v Evropi. Kajti ne smemo spregledati, da so pred delavci odpadli od Cerkve meščanski sloji, tisti sloji, ki so postali nosilci kapitalizma: industrijci, trgovci, bankirji, intelektualni poklici.

CERKEV MORA BITI SVOBODNA

Krivda Cerkve? Jaz bi ne govoril o krivdi Cerkve, temveč rajši o zmoti kristjanov, ker ni šlo za kako zavestno ravnanje, temveč za zmotno ravnanje. Hotelo so še nadalje imeti krščansko družbo namesto svobodne družbe. Hotelo so, naj bi vsi državljani bili kristjani. Toda ali ni to v nasprotju s človeško svobodo in s tem v nasprotju s človeško družbo, ki je sestavljena iz svobodnih poedincev?

Do tega spoznanja je prišla katoliška Cerkev na zadnjem koncilu in je to izpovedala zlasti v dekretu o verski svobodi in v konstituciji Cerkve v sedanjem svetu. Ni več govora o krščanski državi, ampak o svobodnem človeku in o svobodni družbi.

Toda to svobodo zahteva Cerkev za vse: za posameznike kot za skupnosti, zase kot za druge. Cerkev se je odpovedala vsakemu privilegiju, a zato zahteva svobodo za svoje člane in za vse ljudi. Zaradi tega je Cerkev za svobodo in zoper sleherno diktaturo, ki bi v moči svoje oblasti drugim vsiljevala svoje prepričanje, svojo resnico, ali onemogočala, da človek resnico išče, posebno še resnico o Bogu in Jezusu Kristusu.

Mnenja sem, da je Cerkev enkrat za vedno pokopala idejo o »krščanski« državi in se izrekla za svobodno in pravično družbo. To pa pomeni, da se je izrekla zoper vsako diktaturo. Kdaj se bomo tudi vsi kristjani opredelili zoper diktaturo in jih nehali zagovarjati? Le v takem primeru bomo »napredni« kristjani. Kajti napredek je v svobodi.

K. H.

Smisel papeževih potovanj

Ob napovedi sedanjega papeževa potovanja v Brazilijo in tudi že prej so se slišali glasovi, zakaj papež Janez Pavel II. toliko potuje. Saj se zdi, kot da nima miru in obstanka v Vatikanu. V manj kot dveh letih je napravil že sedem velikih potovanj, sedanje v Brazilijo je osmo, da ne štejemo obiska v Bellunu, v Turinu, Neaplju, Norcii in še kje po Italiji.

Papež je gotovo slišal te glasove in je zato nanje sam odgovoril ob raznih priložnostih, posebno pa v soboto 28. junija v nagovoru kardinalom in vsem ostalim uslužbencem v Vatikanu, tudi laikom. Dejal je: »Gre za potovanja vere in molitve, ki imajo vedno v osrčju oznanjevanje in premišljevanje božje besede, evharistično slavlje in priprošnjo Mariji Devici.«

V SLUŽBI Cerkve IN VSEH KRISTJANOV

Ta svoja potovanja je sv. oče postavil v službo Cerkvi in izvajanju smernic zadnjega koncila. Ta je v zgradbi Cerkve poudaril dve resnici: prvenstvo apostola Petra in njegovih naslednikov ter vloga škofov kot naslednikov apostolov. Eni in drugi so postavljene, da zborni vodijo Kristusovo

Cerkev. Ne papež sam, ne škofje sami, temveč škofje, združeni pod vodstvom Petrovega naslednika.

Prav zaradi tega čuti sedanjí papež dolžnost, da se srečuje s škofi ne samo tedaj, ko ti pridejo v Rim »ad limina«, temveč tudi drugače: v njihovih škofijah med njihovim ljudstvom, da jih spodbuja, utrjuje, išče z njimi skupne rešitve dušnopastirskim problemom, ki niso samo verskega značaja, temveč se tičejo tudi socialnega in kulturnega življenja in pa miru med narodi.

Zato vidimo sv. očeta, da na svojih potovanjih srečuje ne samo škofo, duhovnike, vernike, ampak tudi odgovorne za usodo narodov in svetovnega miru. Pred temi predstavniki narodov ne govori o politiki in političnih problemih, temveč o skrbi za mir, za socialno pravičnost, za spoštovanje človekovih pravic. Brez slehernih predhodkov in človeških obzirov je govoril državnikom v New Yorku na sedežu Združenih narodov, v Parizu na sedežu kulturne ustanove Unesco, v Rimu na sedežu ustanove za pospeševanje kmetijstva Fao. Papež Wojtyła bi mogel ponoviti s sv. Pavlom: Žene me ljubezen Kristusova, da skrbim za vse Cerkev, to je za vse ljudi.

V SLUŽBI POSAMEZNIH CERKVA

Na poseben način seveda skrbi sv. očeta božje ljudstvo, to smo mi kristjani, saj je bil postavljen, da vodi Kristusovo čredo skupaj s škofi. To je Janez Pavel II. izpričal tudi z izrednimi pobudami: v Rimu je sklical dve sinodi škofov, sinodo nizozemskih škofov in sinodo ukrajinske Cerkve, da je skupno s prizadetimi škofi obravnaval težje dušnopastirske zadeve tistih Cerkva. Že stoletja se ni zgodilo, da bi papež sklical sinodo posameznih dežel in bi ji sam prisostvoval. Na svojih potovanjih se vedno srečuje tudi z domačimi škofi na posebnih posvetovanjih; tako je bilo na Poljskem, tako v Mehiki, v ZDA, v Parizu.

Tako bo sedaj v Braziliji. Na ta način škofje čutijo, da niso sami, papež pa prav tako čuti, da ima sobrate škofo, ki z njim enako verujejo, učijo in se trudijo za Kristusovo čredo. Kar sklenejo, ne prihaja več od zgoraj, ampak je sad skupnih molitev, premišljevanj, posvetovanj. Zdi se, kot bi bile nove binokli, ko so bili zbrani apostoli in učenci in je bilo treba izbrati naslednika - Judežu Iškarjotu.

ZA ZBORNOST ŠKOFOV

Nekdanje preveč monarhično vladanje papežev v Cerkvi se umika, kot je želel zadnji koncil. Ko ta razpravlja o poslanstvu škofov namreč poudarja »zbornost« v Cerkvi. »Prastari običaj, uči koncil, da so po vsem svetu postavljeni škofje bili v občestvu med seboj in z rimskim škofom povezani z vezjo edinosti, ljubezni in miru, in prav tako sestajanje koncilov, na katerih so po skrbnem razgovorjanju in posvetovanju z mnogimi skupno urejali vse važnejše stvari — oboje priča za zbornost naravo in zborni značaj škofovskega reda« (LG 22).

Papež Wojtyła hoče, da škofje prevzemajo svojo mero odgovornosti in tudi neodvisnosti. To je izpričal tudi ob letošnjem zasedanju italijanske škofovske konference. Dejal je, da mora biti bolj neodvisna in bolj odgovorna za dušnopastirsko stanje v Italiji, četudi je član te konference papež kot rimski škof.

Papeževa potovanja imajo torej tudi namen uveljaviti zbornost škofovskega reda oz. soodgovornost škofov za blagor vse Cerkve.

ZA VERO KRŠČANSKEGA LJUDSTVA

Pri skupni avdienci 26. aprila 1980 je navzoči množici papež rekel: »Vi ste prišli v Rim gotovo zato, da vidite papeža, kot se pravi. Toda prav dobro veste, da pri tem ne gre samo za radovednost, temveč da gre tudi za globok namen utrditi lastno vero s potrditvijo občestva s papežem, podobno kot je sv. Pavel šel v Jeruzalem, da bi spoznal Petra in da bi z njim primerjal svoje oznanjevanje.« Papeževa srečanja z vernimi množicami po krščanskih deželah ima tudi ta namen, da v vernikih utrdi povezanost s Petrovim naslednikom in s tem, da utrdi njihovo vero v Kristusa in v njegovo Cerkev.

Ti veliki nameni vodijo papeža na njegovih potovanjih. Mi ga podpirajmo z molitvijo, da bodo uspešna.

Dokument o evtanaziji

Evtanazija pomeni pospešiti smrt nezdravljivo bolnega iz razlogov sočutja, da ne bi bolnik toliko trpel. O tem govori dokument, ki ga je s papeževim odobritvijo objavila Kongregacija za verski nauk. V njem je med drugim rečeno:

Nič in nihče ne more dati dovoljenja za uboj nedolžnega človeškega bitja, plodu ali zametka življenja, pa naj bo to otrok ali odrasel, mlad ali star, neozdravljivo bolan ali v stanju agonije. Tudi nima nih-

če pravice kaj takega zahtevati zase ali za drugega, ki mu je izročeni v skrb; prav tako ne more nobena oblast to ukazati ali dovoliti. Tako stališče ima svojo osnovo v dostojanstvu človeške osebe in v krščanskem pojmovanju življenja. Človek ima pravico umreti spokojno, prisebno, v vsem človeškem in krščanskem dostojanstvu.

Nihče ni dolžan, pravi nadalje omenjeni dokument, ob dejstvu neizogibne smrti rabiti izrednih sredstev, ki bi mu samo podaljševala njegovo bedno stanje. Vedno je dopustno zadovoljiti se le z normalnimi sredstvi, ki jih nudi zdravniška veda in ne obstaja nobena dolžnost zateči se k zdravljenju, ki vključuje težko finančno breme in razne nevarnosti.

Ekumensko srečanje v Grčiji

Na grških otokih Rodosu in Patmosu je bilo prvo srečanje predstavnikov katoliške in pravoslavne Cerkve in sicer od 29. maja do 4. junija. Zaključni dokument pravi: »Upamo, da bomo mogli napraviti korake proti obnovi popolnega cerkvenega občestva med pravoslavno in rimsko-katoliško Cerkvijo.« Dogovorili so se tudi o načinu nadaljnega dela. Ustanovili so tri podkomisije, ki se bodo sestale letos v oktobru in potem v februarju prihodnjega leta. Svoje zaključke bodo te komisije predložile koordinacijski komisiji 14 članov, ki se bo sestala čez eno leto v Benetkah. Podkomisije bodo razpravljale o temi: Skrivnost Cerkve in Evharistije v luči svetice Trojice.

Socialna neenakost v Braziliji

Brazilski kardinal Arns, nadškof v velenosti Sao Paulo, je v razgovoru za vatiškansko radio med drugim povedal, da so v Braziliji ogromne razlike v plačah. Nekateri zaslužijo komaj 70 dolarjev mesečno, drugi pa 7.000 in celo 70.000. V mesto pride dnevno na tisoče ljudi iz notranosti dežele, mesto pa jim ne more dati stanovanja in zaposlitve. V zadnjih petih letih je Sao Paulo narasel za pet milijonov prebivalcev. Za škofijo pa je razveseljivo, ker več deset tisoč laikov vodi in oblikuje majhne verske skupine.

V teku 13 dni bo sv. oče od 30. junija do 12. julija ob potovanju v Brazilijo prevozil v letalu okoli 30.000 km. Točke njegovega postanka bodo kot je to označeno na priložni risbi s številkami: 1: ponedeljek 30. junija brazilska prestolnica Brasilia; 2 in 3: torek 1. julija dopoldne Belo Horizonte, popoldne Rio de Janeiro; 3: sredi 2. julija: Rio de Janeiro; 4: četrtek 3. julija Sao Paulo; 5 in 6: petek 4. julija narodno marijansko svetišče Aparecida, nato Porto Alegre; 7: sobota 5. julija: Curitiba; 8: nedelja 6. julija Sao Salvador; 9: ponedeljek 7. julija Recife; 10 in 11: torek 8. julija Teresina, nato Belem; 12: sredi 9. julija Fortaleza; 13: četrtek 10. julija Manaus v Amazoniji; 14: petek 11. julija: v popoldanskih urah povratek v Rim.

Papež o svojih potovanjih

Po povratku iz Francije je sv. oče Janez Pavel II. na vprašanja časnikarjev vaticanskega lista »L'Osservatore Romano« in vaticanskega radia med drugim pojasnil tudi namene bližnjega potovanja v Brazilijo. Dejal je:

Primerno se mi zdi govoriti o vodilni niti na mojih potovanjih. Vodi me božja Previdnost. Nisem bil pripravljen, da bi šel v Francijo to leto. Nameral sem iti leta 1981 v Lurd kot posebno primeren kraj za srečanje s francosko Cerkvijo. Razne okoliščine pa so vplivale, da je prišlo do odločitve za potovanje v Francijo med potovanjem v Afriko in v Brazilijo, čeprav se je zdelo, da je to prevelik napor.

Mnogi pravijo, da papež preveč potuje. Potovanja so si preblizu. Človeško govoreno imajo prav. Toda božja Previdnost, ki me vodi, mi včasih svetuje narediti kaj pretiranega. Res nas sv. Tomaž Akvinski uči, da ima krepost srednje pot. Toda iz Francije so prihajali pozivi, ki so me presenečali. Nisem mislil, da bi Francozi tako radi videli tega papeža. Potem je prišlo še vabilo Unesca. Pisal mi je kardinal Marty, moj dobri prijatelj, da je prišel čas za obisk. Vabila me je francoska škofovska konferenca. V Rim je prišel kardinal Renard prav z namenom, da bi se srečal s škofji. Za vsem tem sem videl božjo Previdnost.

Prisotnost v Parizu se mi je zdela upravičena tudi po afriškem potovanju. Afriške dežele Zair, Kongo, Gornja Volta, Slovaška obala spadajo v francosko vplivno področje. Povsod so znamenja francoske kulture, predvsem jezika.

Tudi za Brazilijo so močni motivi za povezavo. Francija je vedno izvajala velik vpliv na Brazilijo, posebno na izobraževanje. Brazilija je po tradiciji vezana na Španijo in Portugalsko, a je zelo odprta za francosko kulturo, za francoske ideje, tudi za vpliv francoskega katolištva. Mirno rečem, da je bilo potovanje v Francijo prava za potovanje v Brazilijo. Lahko povem, da bom probleme, ki sem se jih dotaknil v Franciji, dalje razvil v Braziliji. Seveda se bom prilagodil tamkajšnjim okoliščinam.

JANEZ PAVEL II. O FRANCII

Sam francoski predsednik je dejal v pozdravnem nagovoru, ko sem prispel v Pariz, da je še danes vsaka deseta redovnica Francozinja. V preteklosti je imela Francija velik delež pri poklicih in pri misijonskem delu. Danes občuti francoska Cerkev krizo poklicev. Upajmo, da je to kriza rasti.

Dobro vemo, kako važne zasluge ima Francija in francoska Cerkev pri sodobni kulturi, pri kulturi preteklosti, za katoliško kulturo, za teologijo, filozofijo, litera-

turo, znanost, zgodovino. Ta kultura je vezana na toliko znanih imen ne le v Franciji, ampak tudi drugod po svetu.

Francija je dala mnogo. Je pa tudi mnogo prejela. Je neka recipročnost med tem, kar se daje in kar se prejema. Predvsem je Francija prejela svojo identiteto, kakor drugi narodi, kakor tudi moj narod, čeprav v različnih zgodovinskih okoliščinah.

Prepričan sem, da je Francija prejela od krščanstva, od vesoljne Cerkve, od Cerkve koncila, svojo identiteto tudi kot narod. Sedaj je francoska Cerkev in Francija postavljena na preizkušnjo, da ostane zvesta sama sebi, da nadaljuje, kar je bila, da premeta sedanje težave, da ostane zvesta in misijonska. To je bil globoki smisel mojega potovanja po Franciji.

■ Dva dni se je mudil v Moskvi zahodno-nemški kancler Helmut Schmidt. Na pogovorih sta prišli do izraza zlasti dve zadevi: modernizacija raketnega sistema v zahodni Evropi in sovjetski vdor v Afganistan. Glede tega je bil Schmidt izredno odločen. Ze ob prvi zdravici je dejal: »Skupaj s člani Evropske gospodarske skupnosti, z udeleženci gospodarske vrha v Benetkah in z veliko večino islamskih držav in svetovne javnosti vztrajamo pri cilju, naj bo Afganistan ponovno neodvisen in neuvrčen ter brez tujih čet. Zadrževamo tak Afganistan, ki bo odražal želje afganistanskega ljudstva in zakonite interese obmejnih držav.«

■ Sedem pripadnikov teroristične organizacije »Prima linea« je na progi Susa-Turin ustavilo krajevni motorni vlak, ki v glavnem prevažala delavce ter razdeljevala letake, na katerih so bili razloženi cilji te zločinske skupine.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Letalo zasebne družbe Itavia je v petek 27. junija zvečer 138 km južno od otoka Ponze strmoglavilo v morje. Na njem je bilo 77 potnikov in 4 člani posadke. Nihče ni nesreče preživel.

■ Ljubljanski občinski svet je sklenil, da je v bodoče prodaja olja, sladkorja in lignita (rjavega premoga) omejena in sicer na osebo pet litrov olja, 10 kg sladkorja in pet ton lignita.

■ Jugoslovanski notranji minister Franjo Herljevič je v svojem poročilu pred zvezno skupščino dejal, da je varnostni položaj v državi stabilen in dober. Napadel je »nacionalistične« elemente, ki da skušajo svoje težnje pokriti z gesli o boju za tako

imenovano zaščito človekovih pravic, državljanov in verskih svobod. Zavzemajo se za uvedbo večstrankarskega sistema, ki »pa so ga naši ljudje zavrnili kot tujega in nezdržljivega z našim samoupravnim sistemom«. Da bi opozorili nase in dobili podporo, prirejajo intervjuje, pišejo petičije in uporabljajo nekatere časnike v tujini. Seveda se proti takim storilcem ukrepa. Tako je bilo lani kazensko pregonjenih 120 oseb, ki naj bi delovale proti jugoslovanski ustavi ureditvi ali pripravljale nasilna dejanja. Skoro vse te pregonjene osebe da so bile povezane s sovražno emigracijo ali drugimi krogi v tujini.

■ Sodišče na Dunaju je obsodilo na štiri leta zapore 33-letnega Luka Vidmarja iz Ljubljane in 29-letno Marino Blaj iz Maribora, ki sta 18. septembra lani nastavila peklenjski stroj v zgodovinskem muzeju v Velikovcu na Koroškem. Pri tem je prišlo do predčasne eksplozije, zaradi katere so morali Vidmarju odrezati nogo.

■ Zaradi bombnih napadov in groženj baskovske teroristične organizacije ETA je letos praznih kar dve tretjini hotelov v Španiji. V številnih hotelih je bila policija prisiljena zaradi anonimnih telefonskih klicev, ki so naznanjali podtaknjene bombe, izseliti turiste.

■ Iranski verski voditelj Homeini je obtožil iranskega predsednika Banisadra in islamski revolucionarni svet, da sta premo odločna do ljudi, ki so bili na ključnih mestih v času šahovega vladanja in so to še danes. Številna ministrstva da še vedno uporabljajo listine s šahovim grbom. Homeini je zagrozil, da če tega ne bodo rešili v roku desetih dni, bo ljudstvu ukazal, da s sedanjimi voditelji opravi tako kot je opravilo s šahom.

■ Kljub temu je oris Grbčeve osebnosti in njegovega dela tako toplo podan, kakor ga je mogel podati le osebni prijatelj in temeljit zgodovinar. Potreben je bil ta članek, da iz njega spoznamo osebnost Ivana Grbca in njegovo plodno delo kot glasbenika, skladatelja in vzgojitelja, da ne omenimo njegovega narodno budniškega dela. Premalo poznamo svoje lju-

di iz polpretekle dobe, ki je komaj za nami in ki bi morali iz njenih tradicij bolj rasti in več črpati.

V Merkuševem članku je tudi popoln seznam Grbčevih skladb, njegovih spisov in člankov, objavljenih v raznih časopisih in revijah. Dodana je tudi literatura o Ivanu Grbcu.

Temu uvodnemu članku sledijo drugi, ki so predvsem zgodovinskega značaja: Zgodovina škedenjske šole, ki sta jo napisali Marta Werk-Volk in Ondina Pavletič. Škedenjski kaplan Dušan Jakomin je pri-sebeval študijo šchedna v preteklosti, Srečko Šuman pa škedenjsko prosvetno življenje. Brošuro krasijo številne slike iz škedenjskega vaškega in šolskega življenja.

Kratko: brošura je veren prikaz življenja in usode ne samo domače šole, temveč tudi celotne škedenjske skupnosti. Izdala jo je osnovna šola v Škednju in jo lahko stavimo za zgled ostalim šolam na Tržaškem in Goriškem, kako naj se obhajajo slične svestnosti, da od njih res kaj trajnega ostane.

Iz članka o Ivanu Grbcu vzemo, kako je ta mož živel zelo težko življenje in kako malo priznanja je doživel v življenju, a tudi kako premočrten značaj je bil. Kot učitelj je najprej učil v Škednju, dokler niso razpustili slovenskih šol. Potem se je leta 1932 izselil v Jugoslavijo, a v Sloveniji ni bilo službe zanj, moral je na Hrvaško. Med vojno se je vrnil v Trst, srečno preživel nemško okupacijo, a po vojni zopet ni bilo primerne mesta zanj ne v šoli ne pri Glasbeni Matici. Preveč je preraščal tržaške razmere, da bi ga mogli razumeti.

Drugi članki odkrivajo preteklost škedenjske šole. Tako zvedo, da je bila ta šola ustanovljena kot prva šola v kaki slovenski vasi že leta 1780; torej pred dve sto leti. Sprva je bil učni jezik nemški, pozneje od francoske okupacije dalje pa vedno bolj slovenski.

Spoznavamo tudi, kako je napredovala naravna in prisilna asimilacija v tej nekoči izraziti slovenski vasi, kjer so danes Slovenci le še majhna manjšina. Vendar kljubujejo predvsem po zaslugi domače šole in kulturnega življenja, ki nikoli ni povsem usahnilo.

Zvedo tudi, da so začetki kulturnega življenja v Škednju pri cerkvenem pevskem zboru, ki se je začel že pred 210 leti. Prav tako je povedano, kako znamenite in za slovensko kulturo zaslužne osebe so se rodile ali so učile v Škednju: Ferdo Kleinmayr, pisatelj in zgodovinar, Breda Šček, komponistinja, Marica Gregorič, pisateljica, Karel Širok, mladinski pisatelj, Ivan Grbec, glasbenik in skladatelj, pa razni Sancini, Kralji, Godine.

Škedenj je bil močna narodna in kulturna gredica, od koder so se na polje slovenske kulture presadile številne tudi za občo slovensko kulturo zaslužne osebe. Vse to in še drugo nam pove brošura »Škedenj nekdanj in danes«.

■ Kaznovan za versko dejanje
Kitajski duhovnik Stanislav Shen je 20 let preživel v delovnem taborišču, obtožen da ovira nacionalno produkcijo. Pred dvema letoma je bil spuščen na svobodo, ki pa jo je le malo časa užival. Pripravil je romanje v Marijino svetišče blizu Sangaja, ki se ga je udeležilo tri tisoč oseb. To je bilo dovolj, da so ga oblasti kljub 78 leti in slabotnemu zdravju znova poslale v zapor.

■ Zagotovila novih oblastnikov v Zimbabveju
Zimbabve se po razglasitvi neodvisnosti imenuje bivša angleška kolonija v Južni Afriki Rodezija. Sedanji notranji minister in vodja patriotske fronte Joshua Nkomo je ob obhajanju skupnega ekumenskega bogoslužja v kraju Bulawayo izjavil, da vlada nikdar ne bo delala na to, da bi zatrla Cerkev.

Zanimiva brošura ŠKEDENJ NEKDAJ IN DANES

S TRŽAŠKEGA

Promocija

V torek 24. junija je ga. Nadja Pahor-Verri z najvišjo oceno zaključila svoje študije na filozofski fakulteti v Vidmu. Zagovarjala je tezo o pesniških stvaritvah Andreja Budala. K uspehu ji iskreno čestitajo cerkveni pevski zbor in drugi prijatelji iz Rojana.

Srebrna poroka

V župnijski cerkvi v Mavhinjah sta Oskar Milič in Irena Urdih v četrtek 26. junija obhajala svojo srebrno poroko. Lepo okrašen cerkev so napolnili sorodniki, prijatelji in znanci. Sv. mašo je opravil domači župnik, ki je v nagovoru poudaril pomen zakonske zvestobe in družine v sedanji družbi. Med mašo so ubrano peli člani moškega zbora Fantje izpod Grmade. Slavnost se je nadaljevala tudi na domu pozno v noč. Slavljenecema želijo prijatelji in znanci še veliko srečnih dni!

Otroški zbor »Slomšek« v Bazovci

Otroški zbor »Slomšek« je letos slavil desetletnico svojega stalnega nastopanja na reviji »Pesem mladim«. To je kar lepa obletnica Nikar pa ne mislimo, da so bazovski otroci začeli prepevati šele pred 10 leti. Ze od 1948 so otroci prepevali v cerkvi in na prireditvah v kinodvorani. Nadeli so si ime »Slomšek«, ko je bil 1964 zgrajen Slomškov dom. Tudi letos so mladi pevci pridno vadili in veselo prepevali. Po plodnem delu so si zaslužili nagrado.

V ponedeljek 9. junija so šli na izlet. Vreme ni bilo ravno naklonjeno in že zjutraj, ko je z avtobusom odpotovalo okrog 50 pevcev, je deževalo. Kljub temu so v vselem razpoloženju obiskali naše rojake v Slovenski Benečiji. Najprej so se pomudili v Trčmunu na grobu Ivana Trinka, kjer so zapeli in položili cvetje. Trčmunski župnik Božo Zuanella je spregovoril o liku in delu Ivana Trinka in mlade pevce spodbudil, naj vztrajajo v petju in ostanejo zvesti slovenski narodni zavesti. Pomudili so se še v cerkvi in tudi tu so zapeli nekaj Marijinih pesmi. V župnišču so si ogledali ikone, ki jih izdeluje župnikov brat Paskval.

Cilj izleta je bil Matajur. V zavetišču so otroci pokosili. Pridružil se jim je tudi tamkajšnji župnik Paskval Gujon, ki jim je orisal zgodovino beneških Slovencev. Zaradi slabega vremena se otroci niso povzpeli na vrh Matajurja, ampak nadaljevali pot na Staro goro. Pri maši, ki jo je daroval župnik msgr. Marjan Živic, so se mladi pevci priporočili Materi božji v molitvi in pesmi. V vselem vzdušju in ob prepevanju so se vrnili domov, polni prijetnih občutkov in doživetij.

Šola »K. Destovnik Kajuh« v Gropadi

Ob zaključku šolskega leta je bila na osnovni šoli »K. Destovnik Kajuh« v Gropadi razstava ročnih del tamkajšnjih učencev. Vzporedno s tem je bila razstava del otrok, ki istotam obiskujejo otroški vrtec. Te dosledno prirejajo vsaki dve leti; vsako drugo leto, ko razstave ni, pa je na sporedu bogata prireditev.

V popoldanskih urah se je v nedeljo 22. junija zbralo na vrtu pred šolo veliko ljudi. Zaključna slovesnost je bila povezana s petjem otrok, ki obiskujejo vrtec in osnovno šolo. Tokrat pa niso bili v središču pozornosti toliko otroci kot učiteljici Nedi Presl ter Božica Sosič, ki odhajata v pokoj. S svojo strokovno usposobljenostjo sta uspešni vzgojiti rod, ki se je znal pravilno vključiti v vaške organizacije in v njih aktivno delovati. Znali sta s svojo priljudnostjo pritegniti v svoj krog vse vaščane in z njimi stakiti vezi, ki jih bo težko raztrgati.

Zato ni čudno, da se je od njiju prišlo posloviti s težkih srcem mlado in manj mlado. V kratkih nagovorih so vsi poudarili njuno priljubljenost, doslednost in predanost poklicu. Izrazili so tudi željo, ko so se jima iskreno zahvalili za vse, kar sta storili za našo skupnost, naj se delovanje ne prekine, ampak se še krepko stopnjuje. Naj bi se nove učiteljice vzgledovale po njunem delu in se znale vključiti v krajevno stvarnost.

Tuja verstva v Italiji

Iz zadnjih podatkov je razvidno, da živi v Italiji približno 150.000 ljudi muslimanske vere. To so predvsem visokošolci in delavci iz arabskih dežel. Judov je približno 60.000 in protestantov okoli 80.000.

Madžarska vernost

Po zadnjih podatkih izpoveduje vero 60 odst. Madžarov. Od teh se jih približno ena tretjina redno udeležuje nedeljske sv. maše.

Carter je zaključil svojo evropsko pot

Po končanem vrhu sedmih gospodarsko najmočnejših držav v Benetkah je severnoameriški predsednik Carter obiskal Beograd in tam ostal dva dni. Težišče pogovorov je bilo na popuščanju napetosti, o neuvrčenosti in o mednarodnih pritiskih. V tem krogu so bila obdelana vsa krizna žarišča, od problema držav v razvoju, Irana, Afganistana, jugozahodne Azije do Bližnjega vzhoda.

Dvostranska vprašanja so bila predmet podrobnejše obravnave v torek 24. junija zvečer ob večerji na čast Carterju. O tem sta se pogovarjala najprej na štiri oči predsednik predsedstva C. Mijatović, nato pa še Stevan Doronjski, Dolanc in general

N. Ljubičić, ki je zvezni sekretar za ljudsko obrambo.

Tretji in zaključni krog pogovorov pa je bil naslednji dan ob zgodnjem zajtrku v Carterjevi rezidenци v dvoru na Dedinju. Tu so bili sobesedniki znova Mijatović in Doronjski, poleg njiju pa še zunanji minister Vrhovec in jugoslovanski veleposlanik v ZDA Lončar.

Iz Beograda je Carter odpotoval v Madrid. Tu je obljubil španskim voditeljem svojo podporo, da bo Španija sprejeta v Evropsko gospodarsko skupnost, v zame-no pa je Španija pripravljena pristopiti k Nato paktu. Precejšen poudarek so na pogovorih dali tudi konferenci o varnosti in sodelovanju v Evropi, ki bo letošnjo jesen v Madridu.

Zadnja postaja Carterjevega potovanja po zahodni Evropi je bila Lizbona, kjer se je ameriški predsednik zadržal šest ur. Z ministrskim predsednikom Sa Carneirom, z voditeljem socialistične opozicije Soaresom in s predsednikom republike Eanesom se je razgovarjal o dvostranskih odnosih, o odnosih ZDA in Portugalske znotraj Nato pakta in o večji uporabi severnoameriškega vojaškega oporišča na Azorskem otočju.

Na banketu je Carter pohvalil rast mlade portugalske demokracije in se zahvalil vladi, da je med prvimi obsodila sovjetski vdor v Afganistan in terorizem, ki ga uporablja iranska vlada v mednarodnih odnosih. Portugalski državni predsednik Eanes je v odgovoru izrecno omenil 53 ameriških talcev, ki so še vedno »žrtev teptanja človečanskih pravic«. Nujno je zato, da mednarodna skupnost uporabi primerne ukrepe, da se ta pekoči problem čimprej reši.

Vse mine, le Bog ostane (sv. Francišek Saleški).

En teden je trajalo evropsko potovanje severnoameriškega predsednika Carterja, pri čemer je obiskal Italijo, Jugoslavijo, Španijo in Portugalsko

goriške novice

Mašniška posvečenja na Sv. gori in v Gorici

Praznik apostolov Petra in Pavla je bil velik dan za primorsko Cerkev onstran in tostran meje; šest novih mašnikov je namreč ta dan prejelo mašniško posvečenje. Zelo slovesno je bilo na Sv. gori. Ob 10. uri je škof Janez Jenko posvetil pet diakonov koprške škofije za duhovnike. Ti so: Venceslav Filipič (Ravnica), Emil Kramar (Breginj), Andrej Sedej (Cerkno), Zarko Škerlj (Tomaj), Albert Stancar (Šturje).

K posvečenju je prišlo zelo veliko vernikov, ki so napolnili svetogorsko baziliko, da je bila premajhna. Med mašo je bilo ubrano petje in tudi lepo sodelovanje navzočih, k čemur je pripomogla primerena razlaga obredov med mašo.

Novi mašniki bodo imeli nove maše eni v nedeljo 6., drugi v nedeljo 13. julija v svojih domačih župnijah.

Novomašniško posvečenje je bilo tudi v Gorici v cerkvi Srca Jezusovega in sicer ob 18.30. G. nadškof Peter Cocolin je posvetil za mašnika Roberta Drusetto. Novi mašnik je iz župnije sv. Ignacija, kjer bivajo njegovi starši. Šolal se je v Gorici. Že v srednji šoli je čutil veselje do poklica. V neki nalogi je v enotni srednji šoli zapisal: »Vsi se mi posmehujejo, ker pri mojih letih še vedno stremem pri maši. Dajejo mi razne priimke in če hočem z njimi govoriti, me napodijo. Morda delajo tako, ker so razumeli, da mislim stopiti v semenišče. To je namreč moj namen.«

Temu namenu je Robert Drusetta ostal zvest in je v nedeljo 29. junija postal mašnik. V cerkvi je bilo veliko vernikov in duhovnikov. G. nadškof je prav na svoj god imel zadoščenje, da je posvetil novega mašnika. Robertu Drusetti naše čestitke za mašniško posvečenje, g. nadškofu naša voščila za god.

Nižje redove sta prejela tudi dva druga bogoslovca, med njimi Kristjan Maurenčig, ki je sin slovenske matere. Smemo upati, da bo prihodnje leto posvečen in bo še ena nova maša v Gorici.

Šolski izidi na goriških šolah

TRGOVSKA ŠOLA

Izpit čez 3. razred so opravili: Berlot Valter, Bernardis Marisa, Cej Aleksander, Cijak Eleonora, Gravner Silvester, Juren Igor, Košič Aleksandra, Kovic Miriam, Lavrenčič Darij, Lukman Vera, Marson Moreno, Morandin Viviana, Predan Lučano, Sosol Marjan in Zniderčič Silvana, privatistka. Dve kandidatini nista izdelali.

UCITELJISCE

Na učiteljsko »Simon Gregorčič« je v 1. razredu izdelalo 9 dijakinj, 2 imata popravne izpite, 1 je bila zavrnjena.

V 2. razredu je izdelalo 9 dijakov (dijakinj), 4 imajo popravne izpite, 1 privatistka je bila odklonjena.

V 3. razredu je izdelalo 13 dijakov (dijakinj), 9 ima popravne izpite, 1 je bila zavrnjena.

V 4. razredu so vsi pripuščeni k maturi.

TEČAJ ZA VRTNARICE

V 1. razredu je izdelalo 5 dijakinj, 4 imajo popravne izpite, 2 sta bili odklonjeni.

V 2. razredu je vseh 7 dijakinj izdelalo.

V 3. razredu so vse pripuščene k maturi.

X. zamejski festival v Števerjanu

Ze desetič povrsti prirejata PD »F.B. Sedej« in ansambel Lojzeta Hledeta iz Števerjana zamejski festival domače glasbe. Letošnja prireditev je torej jubilejna, pa izrazito »mednarodna«, saj na njej sodelujejo ansambli iz Italije, Slovenije, slovenske Koroške in Švedske.

Prireditev bo v soboto 5. julija ob 21. uri, v nedeljo 6. julija pa ob 17. uri. Če bo vreme naklonjeno, se bo spored odvijal v Formentinijevem parku, v primeru slabega vremena pa v dvorani Sedejevega doma. Vsi ansambli, prijavilo se jih je 23, bodo izvajali izvirne skladbe in melodije.

Dve komisiji bosta razdelili 6 nagrad. Prva nagrada za najboljšo melodijo znaša 150.000 lir, kateri je pridružena trofejna ansambla Lojzeta Hledeta. Izmed vseh nastopajočih ansamblov bosta obe komisiji izbrali trinajst, ki bodo v nedeljo ponovno nastopili v finalnem delu prireditve. Tudi letošnji festival bo s svojo sočno in duhovito besedo povezoval Marjan Šne-

ENOTNA SREDNJA ŠOLA

Na enotni srednji šoli »Ivan Trinko« so nižji tečajni izpiti izdelali sledeči dijaki:

Sekcija A: Battisti Nadia, Devetak Nada, Ferletič Tania, Gulin Lorena, Jarc Vlasta, Lavrencic Nadia, Suligoi Elena, Visintin Aleksandra, Bastiani Tullio, Devetak Ladi, Gergolet Boris, Gergolet Marko, Juren Mavricij, Juren Roberto, Kačić Walter, Nanut Stefan, Zanier Dvorin.

Sekcija B: Bertolini Maria, Degenhardt Solange, Doktoric Vida, Klanjscek Myriam, Moro Aleksandra, Mazgon Erika, Radetič Maria Grazia, Suligoi Nadja, Braini Daniele, Caudek Giuliano, Juretic Robert, Komjanc Martin, Košič Benedikt, Košič Herman, Marcosis Walter, Spazzapan Simon, Temon Marko, Terpin Andrej, Terpin Matej, Terpin Pavel Peter, Ussai Fabij.

Sekcija C: Burgnich Lorenza, Ferfolja Daniela, Gergolet Majda, Jarc Viviana, Lakoivic Noemi, Olivo Cinzia, Rebec Nadja, Rozic Suzana, Stekar Patrizia, Vrtovec Alenka, Butkovic Darij, Faganel David, Fajt Aleš, Hlede Samuel, Košič Aleksander, Massi Andrea, Waltritsch Dimitri.

Sekcija D: Cingerli Klavdija, Jerman Marina, Kovic Gemma, Kovic Nadia, Marvini Oriana, Padovan Franka, Pahor Maria Lucia, Peteani Loredana, Sosol Barbara, Tomsic Vesna, Vogric Milena, Cej Aleš, Cernic Franko, Cijan Boris, Komel Marko, Devetak Robert, Frandolič Boris, Laco Igor, Pelesson Klavdij, Peteani Edi, Poretta Aleksander, Vogric Andrej.

Sekcija E: Antoni Suzana, Berra Elena, Doliach Laura, Ferletig Katarina, Gergolet Majda, Juretic Lucia, Komjanc Sara, Durcic Matej, Grendene Silvan, Jarc Franko, Komjanc Benjamin, Korosec Vasil, Lakoivic Robert, Lutman Edi, Marusic Danilo, Marusic Ivan, Nanut Boris, Terpin Robert.

V 1. razredu je na 121 dijakov padlo 15; v 2. razredu je na 115 bilo zavrnjenih 15 dijakov.

Nov doktor

V četrtek 26. junija je na tržaški univerzi diplomiral goriški rojak Jožko Vetrh. Z uspehom je zagovarjal tezo »Vprašanje delitve občinskih zemljišč v goriški deželi v letih 1864-190«. Novemu doktorju naše iskrene čestitke.

»Seghizzi 1980«

Organizacijski odbor je že izdelal program za zborovanje in za tekmovanje »Seghizzi 1980«. Obe manifestaciji bosta potekali istočasno in sicer prvi teden meseca septembra. Zborovanje bo imelo študijski značaj in bo posvečeno koralni literaturi a cappella v 19. stoletju. O tem predmetu bo razpravljalo 15 predavateljev; šest jih bo iz Italije, devet pa iz raznih evropskih držav in tudi iz ZDA.

Razpravljali bodo o Verdiju, Schubertu, Mendelssohnu, Schumannu, Lisztu, Dvoraku, Brahmsu, pa tudi na splošno o koralni literaturi v 19. stoletju pri raznih evropskih narodih, npr. pri Poljakih, Furlanij, Rusih in tudi pri Slovencih. O teh slednjih bo predaval prof. Pavel Šivic, ravnatelj Glasbene akademije v Ljubljani. Naslov predavanja je: »Koralna literatura pri Slovencih v 19. stoletju«. Predavanja bodo v četrtek 4. in v petek 5. septembra dopoldne in popoldne v Avditoriju.

Iste dni bo tudi tekmovanje pevskih zborov; vseh zborov bo 23. Priglasilo se jih

je več, a niso mogli vseh sprejeti. Koncerti bodo v četrtek 4. in v petek 5. septembra zvečer, v soboto 6. in v nedeljo 7. septembra popoldne in zvečer. Zbori se bodo pomerili v polifoniji in v narodnem petju. Zborovanju bo predsedoval prof. Luciano Chailly.

Izlet v Reziyo

22. junija je Društvo slov. izobražencev v Trstu priredilo izlet v Reziyo. Čeprav nekoliko deževno, nas vreme ni prav nič motilo. Imeli smo spremljevalca, prof. Merkuja, ki je svoje strokovno poznavanje Rezijskim narečjem. Mnogi izmed nas smo tako prvič od blizu spoznali te naše ljudi. Skoraj neverjetno se zdi, kako to ljudstvo med Benečijo in Kanalsko dolino že stoletja zvesto vztraja v svojem jeziku, brez šol, brez katerega koli priznanja.

Tu smo se srečali z domačim pesnikom Renatom Quaglia. Skupno z materjo sta nam zapela nekaj kitic domoljubne pesmi, ki jo je pesnik sam sestavil in uglasbil.

V spominu nam bodo ostale prijazne gorske vasice Ravanca in Solbica, pa še vse druge domačije, posejane na cvetočih pobočjih, na katerih se bodo še dolgo poznali sledovi strašnega potresa.

Še najbolj pa so prišli na svoj račun naši otroci. Vsak griček, vsaka vzpetina so bili kot nalašč priložnost, da preizkusijo svoje plezalske zmožnosti. Pisane zadnjice, hlačke vseh barv, mokre glave pa nasmejani obrazi so ob koncu izleta pričali, da se je na dežju mogoče prav tako zabavati kot ob najlepšem soncu. - F.V.

★

XIX. srečanje slovenskih duhovnikov iz zamejstva in zdomstva bo v Trstu, Dom duhovnih vaj »Le Beatitidine« v sredo 27. in v četrtek 28. avgusta. Predaval bo p. Stefan Balazic.

DAROVI

Za Katoliški glas: Lasič, Sovodnje 10.000; O.K. ob 35. obletnici pokola 12 tisoč domobrancev v Kočevskem Rogu in po drugih moriščih v Sloveniji 12.000; Mirjam in Dario v spomin tete Mile Dovgan 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Peter in Igor v spomin Franca Zbogarja 15.000; N. N. 5.000; A. P. 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N. N. 50.000 lir. **Ob godu dekana Alojzija Pavlina:** sestra za Katoliški dom, za cerkev sv. Ivana in za Zavod sv. Družine po 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob Mile Dovgan: I. in R. iz Trsta za Zavod sv. Družine in za Katoliški dom po 5.000; prijateljice iz Gorice za cerkev sv. Ivana v Gorici 25.000 lir.

Namesto cvetja na grob Mirka Krpan iz Idrije: Gina, Marija in Ivanka za cerkev sv. Ivana v Gorici 15.000 in za Našo pot 5.000 lir.

Birmanca Janez in Saša: za kočjo sv. Jožefa, za Pastirčka in za skavte po 10.000 lir. **Za cerkev v Doberdolu:** N. N. v spomin na pok. mater 10.000 lir.

Namesto cvetja na grob Mirka Legiša (Severjevega) iz Medjevasi: družina M. S., Gorica za Katoliški glas 10.000 lir.

N. N., Mavhinje: v zahvalo Materi božji za zdravje za domačo cerkev 50.000 in za kapelo p. Leopolda v Domju 10.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: miloščina pri maši v Rižarni 32.000 lir.

Za cerkev na Banah: Danica Krevatin 3.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Mila Ferluga v spomin očeta Josipa Tance 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: uradniki Hranilnice in posojilnice na Opčinah 42.720; Lev-Picini v spomin mamo Ivana 10.000; Drago Stoka ob Alenkin birmi 20.000; Francka Škerlavaj-Persič 5.000; Lidija Kapun v spomin mame Marije 10.000; družina Peter Vidau v spomin pok. Marije Milič-Kapun 10.000 lir.

Za kapelo bl. p. Leopolda v Domju: N. N. 100.000; N. N. 40.000; N. N. 40.000; Marija Fabjančič, Kolonkovec v spomin na pok. mamo 10.000; N. N. 20.000; N. N. 10.000; N. N. 10.000; Vera Turk, Trst 10.000; N. N. 10.000; N. N. 10.000; Franciška Cerkenik, Trst 2.000; N. N. 5.000; Elide Cijog 2.000 lir.

Za ploščo »Slovenskega šopka«: Marko Udovič 50.000; prispevki kupcev 21. junija 25.000; Anuška Cah 5.000; Ana Filipič 10.000; Rado Slavec 2.000; Rika Kuret 2.000; Justina Starec 1.500; Alma Zerjal 2.000; S. B. 2.000; Emilija Može 2.000; Rihard Milič 1.000; Marija Tul 2.000; Branko 10.000 lir. **Za nakup zemljišča ob kočji sv. Jožefa:** Julka in Franka Zgavec 100.000 lir.

Za Sveto goro: Marija Paglionica 50.000 lir.

Za lačne po svetu: družina M. Komac v spomin pok. Franca Zbogar 5.000 lir.

Za misijone: Julka Strancar 20.000; Marija Zerjal 11.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa dai večni pokoj!

Podgora

Po dveh mesecih hiranja v goriški bolnišnici je v sredo 25. junija umrl v starosti 78 let bivši cerkovnik v Podgori Anton Okroglič. Zasluži hvaležen spomin, saj je svojo službo zvesto in vestno opravljal od leta 1933 do 1970. Prekinil jo je le v vojnem času, ko je bil kot skoro vsi slovenski fantje in moške v Italiji vključen v »posebne bataljone«.

Po značaju je bil miren, preprost in globoko veren, pri delu povsem zanesljiv. Ljubil je podgorsko cerkev kot svoj dom, zato je zanjo žrtvoval čas in trud. Cerkvene zemlje, ki jo je užival kot cerkovnik, ni izkoriščal, temveč skušal celo izboljšati. En teden pred smrtjo je župnika, ki ga je obiskal, sprejel z rožnim vencem v roki in dejal, da je pripravljen vse krivice pozabiti in vsem odpustiti.

Zadnji počitek je našel na podgorskem pokopališču. Ker je bil dober in zvest služabnik, naj mu bo ljubi Bog obilen plačnik. - A. J.

OBVESTILA

ACM - Gorica vabi na sv. mašo za cerkveno edinstvo v Zavodu sv. Družine, ki bo v ponedeljek 7. julija ob 17. uri.

Seja Združenja cerkvenih pevskih zborov bo v ponedeljek 7. julija ob 21. uri v Katoliškem domu. Vabljeni!

Mesečna maša za edinstvo kristjanov bo v ponedeljek 7. julija ob 18.30 v Marijinem domu, ul. Risorta 3 v Trstu. Sledi razgovor o ekumenskem potovanju v Ohrid in po srednjeveških samostanih v Srbiji in Makedoniji. Zaključuje se vpisovanje. Je še nekaj razpoložljivih mest v avtobusu. Potovanje bo od 19. do 27. avgusta v režiji ACM iz Trsta in Gorice.

ZCPZ iz Trsta vabi vse cerkvene pevce k pevski vaji, ki bo v petek 11. julija ob 20.30 v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti 3. Pripravili se bomo na sodelovanje pri ritmični maši na Vejni, ki bo v nedeljo 13. julija ob 17.30.

Na sedežu SSK v Trstu, ul. Machiavelli 22 bosta v ponedeljek 7. julija občinski svetovalec Lokar in arhitekt Kokorovec razložila varianto 25 regulacijskega načrta tržaške občine. Srečanje je namenjeno izvoljenim v krajevne konzulte, predstavnikom krajevnih sekcij in vsem rojakom, ki jih problem zanima.

Ljubljanska TV

Spored od 6. do 12. julija 1980

Nedelja: 16.50 Balijski princ, dok. oddaja. 17.45 Samo enkrat živiš, ameriški film. 20.00 Trenutek, nadalj. 20.50 Razdalje in bližine, dok. oddaja. 21.40 Portreti: Marjetka Falk. 21.55 Športni pregled.

Ponedeljek: 18.00 Biološke ure. 18.45 Mladinska oddaja. 20.00 Ugriz, drama. 21.05 Sodobniki. 21.50 Paul Jacobs in atomska bomba, film.

Torek: 17.40 Lutke. 17.55 Glasba narodov: Tahiti. 18.35 Po sledih napredka. 21.20 Emile Zola, nadalj.

Sreda: 17.45 Umjetnost na jugoslovanskih tleh. 18.10 Festival mladinskih zborov v Celju. 20.00 Igre brez meja. 21.35 Karneval v Riu.

Četrtek: 18.35 Na sedmi stezi. 20.00 Kruza Oklahoma, ameriški film.

Petek: 17.50 Lutke. 18.05 Ptičje strašilo, nadalj. 18.40 Glasbena parada Tri srca - Radenci. 20.00 Jadranska srečanja. 21.25 Bratje Sackett, serijski film. 22.30 Slepa ulica, angleški film.

Sobota: 16.45 Jazon in argonavti, angleški film. 18.30 Naš kraj. 18.45 Srečni dan. 20.00 Zgodba o Lini, nadalj. 21.35 Pomagaj mi draga, italijanski film.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob težki izgubi

ANTONA KALC

ki nas je zapustil star komaj 49 let, se vsem, ki so z nami sočustvovali in izrazili svoje sožalje z udeležbo pri pogrebu, z molitvijo, petjem, govori, cvetjem, iskreno zahvaljujemo.

Družini Križmančič in Kalc

Bazovica, 30. junija 1980